

Sjaak de Ligt

Directeur, Trees for All

trees for all

Werken aan balans

Mijn ideale wereld is er één die in balans is. Los van wereldvrede en economie, die natuurlijk ook belangrijk zijn, is daar voor mij sprake van als de aarde en z'n bewoners ervoor zorgen dat de ander goed kan functioneren. Dat houdt in dat je je als gebruiker van de aarde (mede) verantwoordelijk voelt zodat de aarde kan blijven geven wat die nu geeft. De aarde en haar bewoners moeten kunnen blijven functioneren totdat de zon uitgaat en niet tot een van deze partijen er zelf mee moet stoppen. Om bij te dragen aan het weer in balans krijgen, moet je aan de lange termijn gaan denken. Begin met iets eenvoudigs. Plant een boom, want dat doe je voor de toekomst. En als iedereen dat doet, dan hebben we er 7 miljard bomen bij. Bomen werken aan de lange termijn en helpen de balans te herstellen. Dat kunnen we vandaag al doen.

Het zit niet in de menselijke genen om aan de lange termijn te denken en daar naar te handelen. Door de evolutie en het Darwinisme, ging degene die in het dagelijks leven het best kon overleven door naar de volgende ronde en dus niet de mensen die bezig waren met de langere termijn. En dat merk je eigenlijk nog steeds. Veel mensen zijn intensief bezig met de korte termijn en de eigen directe omgeving. Zij zorgen goed voor hun kinderen en geven hen een veilige opvoeding. In mijn ogen hoort bij dat 'goede zorgen', ook dat je bijdraagt aan een veilige wereld waarin zij kunnen functioneren. Wat heeft in veiligheid opvoeden voor zin, als de wereld geen veilig thuis blijft voor je kinderen?

Die slag maken is voor iedereen lastig, want het gaat verder dan je directe omgeving. Maar het is natuurlijk wel mogelijk. Een goede minister kijkt ook verder dan zijn eigen ambtstermijn van vier jaar. Omdat het zo lastig is richten velen zich meer op hun eigen gezin en de veiligheid die daarbij hoort. Dat zie je ook bij ondernemers. Als ondernemer heb je eigenlijk ook een gezin, dat is het bedrijf. Veel ondernemers denken: 'Ik moet nu zorgen voor de veiligheid binnen het bedrijf en voor tevreden aandeelhouders. Daar past niet bij dat ik nu ga nadenken over hoe het over twintig jaar is.'

Zoals ik het zie is het belangrijk dat je als leider en als bedrijf kijkt naar hoe je kunt bijdragen aan die balans. Dat zou altijd één van de drijfveren moeten zijn. Als je nu al een bijdrage levert, dan kun je kijken naar hoe je dat kunt blijven doen en hoe je dat kunt vergroten. Als je nog niet bijdraagt, dan kun je onderzoeken hoe je daar naartoe kunt werken. Een wereld zonder bedrijvigheid is ondenkbaar. Daarom voert Trees for All met bedrijven zoveel projecten uit die leiden tot een betere balans voor hen en de wereld.

Het realiseren van een balans begint met het belangrijke besef dat het niet alleen om de korte termijn gaat. Het gaat erom dat wij ervoor zorgen dat de volgende generaties ook goed kunnen functioneren. Zoals over 50 jaar. Daar heb je als bedrijf een rol in. Door dit besef kun je naar je bedrijf kijken alsof het je kinderen zijn. Je kunt kijken naar bijvoorbeeld een business unit, de medewerkers

of het bedrijf an sich. Vanuit deze perspectieven kun je vervolgens samen toewerken naar de beantwoording van de volgende vraag: 'Hoe kunnen wij een wereld om ons heen creëren die veilig is voor onze organisatie?'

Besef door ervaring

Mensen komen op verschillende manieren tot besef. Bijvoorbeeld door een ramp. Waardoor zij zich realiseren 'Dit nooit weer, wij gaan vanaf nu samen de andere kant op kijken.' Een goed voorbeeld daarvan zijn de Deltawerken. Visie, Nederlandse wetenschap en doorzettingsvermogen keerden het tij. Dat kan dus. Het kan ook zijn dat je in je persoonlijke levenssfeer dingen bent tegengekomen. Zoals iemand die je hebt ontmoet, waarvan je na afloop denkt 'Zo heb ik het nog nooit bekeken.' Ook kan besef ontstaan door een geleidelijke groei. Terugkijkend op mijn leven is dat laatste op mij van toepassing.

Ik ben opgegroeid in de Rijnmond. Dat was in een tijd dat bedrijven nog van alles mochten. Ik ben geboren aan de noordkant van de Nieuwe Waterweg. Met de overwegend zuidwesten wind rook je de lucht van al die raffinaderijen. Als kind had ik enorme last van bronchitis. Ik was altijd ziek en verkouden, en heb menig ziekenhuis gezien. Maar niets hielp. Totdat ik een jaar of zes was, wij verhuisden toen naar de zuidkant. Ineens waren mijn klachten weg. Als wij dan af en toe op familiebezoek gingen aan de noordkant, dan rook je ineens weer die vervuilde luchten. Daardoor kreeg ik gaandeweg het besef van 'Dit kan niet gezond zijn.' Dat tij wil ik keren.

Tegen het einde van mijn middelbare school was er het Europese Natuur en Milieujaar N70. Opeens kreeg ik foldertjes van de natuur. Die hebben mij achteraf gezien mede geïnspireerd om het anders te gaan doen. Ik wilde graag iets bijdragen aan een schonere en betere wereld, dan waar ik in leefde. Hoewel ik natuurlijk nog niet precies wist hoe ik dat wilde doen. Ik wilde planoloog of journalist worden. Pas later besepte ik dat planoloog stond voor mijn ideaal om de wereld beter in te richten en dat de journalistiek ging over mensen bewust maken. Door te schrijven en kritische vragen te stellen. Beiden zijn het uiteindelijk niet geworden. Tegelijkertijd praat ik nu met mensen binnen bedrijven over hun leiderschap en plant ik bomen over de hele wereld. Dit is mijn manier om te werken aan bewustwording en inrichting.

Natuurvernietiging: door rijkdom en armoede

Ik heb het lange termijn denken geleerd in de periode dat ik tijdens vervangende dienstplicht in Afrika werkte. Ik besepte dat niet alleen rijkdom tot natuurvernietiging leidt, maar armoede net zo goed. Mensen moeten namelijk eten en dat halen zij van de grond. Als er op die grond bomen staan, dan worden die weggehaald. In dit soort gebieden is de grond echter zo arm, dat je na een paar jaar weer een nieuw stuk bos om moet hakken om te kunnen blijven eten. Het bos dat je omkapt, komt echter niet meer vanzelf terug op die oude grond. Want die grond spoelt of waait snel weg. Daarom moeten er weer vlot bomen geplant worden.

De toename van de bevolkingsdruk is mede oorzaak voor die natuurvernietiging. Een toename die, hoe wrang ook, komt door de verbeterde levensomstandigheden. Mensen blijven leven en willen eten. In kwetsbare gebieden zie je dat het evenwicht totaal verstoord is. Dit kan milieurampen veroorzaken. Hier in het dichtbevolkte Nederland merken wij daar relatief weinig van, omdat onze bodem rijk en vruchtbaar is. Daardoor kunnen wij, in vergelijking tot 2/3 van de rest van wereld, met hetzelfde stukje grond meer mensen voeden. En als dat niet meer kan, bouwen we voedselabrieken die geen grond nodig hebben. Zoals de hedendaagse kassen.

De bodemomstandigheden zijn in al die gebieden echter veel marginaal en de omgeving is daar veel kwetsbaarder. Want het vruchtbare laagje aarde is daar dun. Er hoeft maar één regenbui te komen en dat vruchtbare laagje spoelt weg. Dat komt dan in een rivier terecht. Die neemt het mee naar de oceaan, waar het wordt gedumpt. Wij hebben in Nederland het geluk, dat wat afkomstig is uit Zwitserland, niet in een diepe oceaan is terechtgekomen. Het kwam in een vrij ondiepe zee. Daardoor hebben wij al die vruchtbare grond hier liggen. Vervolgens hebben wij daar dijken omheen gebouwd en konden wij die grond gaan gebruiken. Wij hebben de laagst gelegen Alpenweiden ter wereld.

Vijf voor twaalf

Momenteel zie je een constante en grote vluchtelingenstroom vanuit Afrika naar Europa. Dit geldt ook voor andere gebieden waar arme en

'Het is een ramp die zich op dit moment in alle stilte voltrekt, maar de big bang gaat zeker komen.'

rijke regio's aan elkaar grenzen. Waarom nemen mensen het risico om dat te doen, ook nog eens met gevaarlijke en overvolle bootjes? Dat is omdat hun situatie behoorlijk uitzichtloos is. Als zij wel uitzicht hadden, dan zouden ze dat niet doen. Als je arm bent en relatief gelukkig, dan ga je niet zo'n barre tocht ondernemen. Maar als je arm en ongelukkig bent, dan doe je dat wel. De monden moeten gevoed worden. De situatie is in die gebieden zodanig uit balans, dat de mensen daar weggaan. En dat is nogal een stap, zeker in dat soort gemeenschappen. Zij zijn er geboren en opgegroeid. In Nederland gingen mensen 50 jaar geleden ook niet werken buiten hun geboortedorp. Want dat was de veilige plek waar zij geworteld waren.

Wat je ziet is dat het aantal vluchtelingen alleen maar groter wordt. Het is een duidelijk teken dat ons laat zien dat de wereld uit balans is. Die balans kunnen wij en moeten wij herstellen. Door anders met de aarde en met elkaar om te gaan. Er is ook een dringende noodzaak om dat te doen, want het is naar mijn indruk behoorlijk vijf voor twaalf. Het is een ramp die zich op dit moment in alle stilte voltrekt, maar de big bang gaat zeker komen. Daarom moeten we met elkaar investeren in een veilige wereld, zodat alle kinderen een veilig thuis hebben en we hen niet voor niets met zoveel zorg voeden.

Onbalans herstellen

Bij veel mensen ontbreekt helaas nog de visie en het besef dat zich momenteel deze ecologische en sociale ramp voltrekt. Gelukkig is de situatie nog niet uitzichtloos. Wij kunnen nu nog de gewoonte doorbreken dat we teveel van de aarde nemen en er niks voor teruggeven. Deze onbalans kunnen wij herstellen. Door iedere keer dat wij van de aarde iets nemen, ook weer iets terug te geven. En verder is het nodig, dat degenen die het meest kwetsbaar zijn, dit ook kunnen doen. Dit principe kan iedere wereldburger en ieder bedrijf toepassen. Zij kunnen de verantwoordelijkheid nemen om de onbalans te herstellen, door terug te geven wat zij hebben genomen. En ook al kun je het een keer niet zelf of in je eigen omgeving, dan kun je er wel voor zorgen dat het op een andere plek gebeurt. Zo creëer je weer de goede voorwaarden.

Dat de situatie nog niet uitzichtloos is, baseer ik op een intuïtief weten. Dit komt voort uit mijn eigen observaties, van dingen die ik om mij heen zie gebeuren. Neem de klimaatverandering. Zo'n 95% van de wetenschappers is ervan overtuigd dat een echte verandering in het klimaat aan het optreden is als gevolg van het gebruik van fossiele brandstoffen. Feitelijk aantoonbaar is het echter niet. Dat is het na-deel van veel wetenschappelijke feiten; voor ieder feit zijn weer andere wetenschappelijke feiten te vinden die het tegendeel aantonen. Neem het drinken van een glas rode wijn. Het ene jaar is dat volgens onderzoek heel gezond en het volgende jaar is het juist heel schadelijk. Wel weet ik dat we bezig zijn om zonne-energie, die in miljoenen jaren is

'Balans kun je aanbrengen door na te denken over het realiseren van winst op de lange termijn. Waarbij je als uitgangspunt neemt dat er geen verliezers mogen zijn.'

opgeslagen in de olie, kolen en gas, in een paar honderd jaar op te branden en zo van zuurstof weer CO₂ te maken. Dat geeft het gevoel dat we in een geblindeerde bus op een bergweg rijden, sturend op de spiegels.

Collectief besef aanwakkeren

De persoon Gandhi is voor mij een inspirerend voorbeeld; iemand die niks had en die toch miljoenen mensen in beweging heeft weten te krijgen. Waardoor de macht in India uiteindelijk veranderde. Hij had zowel visie als charisma. Via geweldloos verzet wist hij tot een grote doorbraak te komen. Samen met al die mensen die in een uitzichtloze situatie zaten. Die mensen beseften zich door zijn toedoen 'Het kan anders'. Je hebt dus altijd iemand met visie en moed nodig, waardoor collectief een nieuw besef ontstaat en rampen voorkomen kunnen worden. Natuurlijk deed Gandhi dit niet allemaal alleen. Er zijn vervolgens mensen om hem heen gaan staan.

Wij hebben ook dringend zo'n persoon nodig die opstaat. Want voor een maatschappelijke verandering heb je een kritische massa nodig en dat begint met de eerste persoon die opstaat. Dan staat er vaak nog iemand op, en daarna nog één en zo verder. In het begin zeg-

gen mensen vaak bij de eerste persoon die opstaat 'Stel je niet aan'. Totdat er tien anderen opstaan, die hetzelfde vertellen. Dan beginnen zij te beseffen dat het er echt toe doet.

Dienstbaar zijn aan je omgeving

Momenteel is de Westerse economie dominant in de wereld. Die is gericht op het maken van winst. Als je geen winst maakt, dan kun je als bedrijf niet bestaan. Dat is de filosofie die daarachter zit. Maar als iemand winst maakt, dan leidt iemand anders verlies. Anders kun je tenslotte geen winst maken. Behalve als er toch iemand stiekem geld aan het drukken is. Hierdoor ontstaat onbalans. En wat vaak gebeurt, is dat de mensen onderaan de maatschappelijke ladder dit verlies uiteindelijk voor hun kiezen krijgen. De oorzaak daarvan ligt in ons economisch denken. Dat is in essentie gericht op winstmaximalisatie.

Balans kun je aanbrengen door na te denken over het realiseren van winst op de lange termijn. Waarbij je als uitgangspunt neemt dat er geen verliezers mogen zijn. Het gaat met andere woorden hierbij dus niet om lange termijn winst, in de zin van heel veel geld. Met winst op de langere termijn bedoel ik namelijk dat je als bedrijf dienstbaar bent aan je omgeving, je medewerkers en hun familieleden. Je bent dienstbaar aan de wereld.

Om salaris te betalen hoef je niet zozeer winst te maken. Je kunt ook salaris betalen als je quitte draait. Ook voor groei hoef je geen winst te

maken. Daarvoor bestaan banken of mensen die jou wat geld kunnen lenen, waarmee je de volgende stap kunt maken. Een lening die je daarna weer netjes terugbetaalt. Zo kan het zijn, maar zo is het nu meestal niet. De huidige realiteit is dat je geld leent van aandeelhouders of investeerders. Die willen dat bedrag daarna in een veelvoud terugontvangen. Dat geld moet natuurlijk ergens vandaan komen en wordt weer geïnvesteerd in nog meer bedrijven die winst moeten maken. Wat je ziet is dat het putje van ons economisch systeem bij de armste groepen zit. Zij krijgen die onbalans te verduren.

Wat mij betreft brengen wij hier gauw verandering in aan. Leaders spelen hierin een belangrijke rol. Zij kunnen het goede voorbeeld tonen en maatschappelijk bijdragen tot hun 'drive' maken. Door ervoor te zorgen dat hun bedrijf over tien jaar nog steeds een gezonde en nuttige rol in de samenleving heeft. Dat betekent dus ook dat je, als je die rol niet meer hebt, moet stoppen als bedrijf en niet wanhopig moet proberen om door te gaan. Als er geen consumenten meer zijn die melk willen drinken, omdat wij dezelfde eiwitten uit gras kunnen halen, dan moet je ook geen koeien meer houden om melk te produceren.

Bewegen naar duurzaamheid

Bij alles wat je als leider doet, kun je kijken of je dat op een manier kunt doen die volledig recyclebaar en zo duurzaam mogelijk is. Iedere leider zou daar met z'n visie mee bezig moeten zijn. Want

alleen daarmee kun je het bedrijf in een betekenisvolle transitie brengen. Consumenten zullen deze beweging naar duurzaamheid moeten bekrachtigen. Zij zullen deze bedrijven moeten gaan waarderen. Als consumenten dit massaal gaan doen, vanuit het besef dat het belangrijk is, dan krijg je een enorme 'switch'.

Ik weet niet of wij er al zijn, als meer bedrijven het model 'People', 'Planet' en 'Profit' gaan toepassen. Want daarin zit nog steeds het woord 'Profit'. Een betere variant daarvoor vind ik Prosperity. Er moet namelijk vooruitgang zijn. Ieder mens wil graag dat z'n kinderen het goed hebben. Dat moet in mijn ogen voor iedereen gelden. Dus ook hier gaat om het aanbrengen van een balans. Het klopt niet als we zeggen 'Mijn kind heeft het beter en dat komt omdat het buurjongetje het even niet heeft'.

De triple-P gedachte is mooi, maar uiteindelijk zie je in de praktijk toch vaak, dat één P belangrijker is dan de andere P's. De vraag is: hoe krijg je ze met elkaar in balans? Het is een manier van denken, waar je heel goed naar moet kijken als organisatie. Ook in de zin van wat vinden mijn medewerkers belangrijk? Dat hoeft echter lang niet altijd over geld te gaan. Een model kan ook zijn om misschien meer vrije tijd te hebben, dat zij een project in Afrika kunnen opzetten of een langer ouderschapsverlof hebben. Je kunt je medewerkers met andere woorden ook op een andere manier belonen.

Wist je dat het woord duurzaamheid 300 jaar geleden voor het eerst werd geïntroduceerd door een bosbouwer? De Duitser Hans Carl von Carlowitz, introduceerde de term Nachhaltigkeit in een periode dat Europese bossen werden leeggeroofd. Duurzaamheid was nodig om bossen te behouden voor de toekomstige generaties, waarbij hout geoogst kon blijven worden. Bomen zijn in tegenstelling tot de mens juist wel lange termijndenkers, omdat zij op dezelfde plaats moeten kunnen blijven staan.

7 miljard nieuwe bomen bieden een toekomst

Een boom geeft meer terug aan de aarde dan wat die neemt van de aarde. Dat is heel wat anders dan wat de mens de afgelopen 150 jaar heeft gedaan. Wij hebben veel meer uit de aarde gehaald, dan wat wij hebben teruggeven. Bomen zijn inspirerend en een teken van hoop. Ik was deze zomer bijvoorbeeld in Cambodja bij een heel oud tempelcomplex. Daar zijn opnieuw bomen gaan groeien, nadat de tempels zo'n 300 jaar geleden werden verlaten. Wat je ziet is dat die hele plek weer groen is geworden. Overal staan bomen met wortels zo sterk, dat zij langzaam de stenen aan het kraken zijn. Uit die stenen halen zij mineralen om verder te groeien. Op een gegeven moment gaan ze dood en dan geven ze al die stoffen weer terug aan de aarde. Zij creëren een omgeving die nog beter is voor hun nageslacht. Een boom kan dat en die doet dat. Daarom heb ik ook die foto uitgekozen waar ik samen met mijn dochter bij zo'n boom sta. Ik geef hem door aan haar generatie.

In Nieuw Zeeland heb ik bij een boom gestaan van meer dan 2000 jaar oud en mijn hand op de stam gelegd. Dat was een bijzonder moment. Het voelen van iets, dat er zo lang geleden al was, en wat mij gaat overleven. Dan denk ik 'Die staat hier nog gewoon, gaat z'n eigen gang en dat terwijl het zaadje op de grond is gevallen toen mijn voorouders nog in berenvellen rondliepen.' Of denk aan het verhaal van de woestijn waar het een keer regent. Ineens is alles groen. En dan pas weer over 100 jaar. Maar als het blijft regenen, dan komen er bomen. En als er bomen zijn, komt er meer regen. Daar ligt een belangrijke sleutel voor een duurzame waterbalans, en dat inzicht gebruiken we bij de opzet van onze projecten.

Bij Trees for All kiezen wij voor de aanplant van veel nieuwe bomen. Dat doen wij om de ecologische balans te herstellen. Bomen geven hoop en maken die hoop concreet. Omdat zij mensen een toekomst geven. Een boom geplant door mijn generatie heeft nog niet zoveel waarde. Maar voor volgende generaties heeft die boom ontzettend veel waarde. Als alle generaties dat ook doen, dan kunnen wij het vliegwiel van het leven weer op gang brengen. Daarom is het doel van onze Stichting, om voor iedere wereldburger één extra boom te planten. Dat komt dus neer op het planten van 7 miljard extra bomen en dan voor iedere nieuwgeborene. Al die bomen komen op kwetsbare plekken. Want daar zijn ze nuttig en nodig. De bomen zorgen ervoor dat deze kwetsbare plekken zich kunnen herstellen. Zodat degenen die daar wonen, kunnen profiteren van de herstelde omgeving en een leven met hun gezin kunnen opbouwen. Dat is het ideaal achter ons doel.

De 'roots' van Trees for All

Bij mijzelf is het besef gekomen dat bossen heel belangrijk zijn, in de periode dat ik rond mijn 25e in Afrika werkte. Ik liep daar rond om topografische kaarten te maken, om te kijken of er geïrrigeerde landbouw mogelijk was in de uiterwaarden van de rivier de Niger. Op het eerste gezicht een prima idee, want dit leverde inkomsten op voor de boeren. Op het tweede gezicht misschien minder goed. Want dit zou extra boeren naar dit gebied trekken. Ik zag hoe men hout aan het hakken was voor huizen en het koken, en hoe alles kaal werd op de oevers. Ik zag daardoor ook een duidelijke keerzijde. In die tijd kwamen er allerlei Nederlandse missies naar dat gebied, omdat op hogerhand besloten was dat er ontwikkelingsgeld naar dit gebied moest. Ik liet hen zien wat er allemaal verdween en zou verdwijnen als dat door zou gaan.'

Wat daar uiteindelijk is gebeurd, is dat de bevolking is gevraagd wat zij zouden willen. Daar kwam uit 'Hier moeten opnieuw bomen komen.' Dat is goed gelukt, want er zijn daar nieuwe bossen aan geplant. Vanuit deze ervaring is bij mij het besef ontstaan dat met het kappen van bossen iets uit balans raakt. Dat besef is versterkt door de geboorte van mijn kinderen. Dit heeft mijn gevoel van verantwoordelijkheid vergroot. Vanaf dat moment dacht ik 'Ik wil dat zij straks ook in een wereld kunnen functioneren die veilig en prettig is voor hen en anderen.' Uiteindelijk heb ik dat in kunnen vullen via Trees for All.

Vele jaren later, raakte ik aan de praat met de importeur van het auto-merk Kia in Nederland. Ik vertelde hen over een relatief groot project dat wij in Mali konden beginnen, waardoor boeren struiken konden planten en waarvan de noten werden verkocht om biodiesel te maken. Dat paste bij hun visie hoe zij een extra meerwaarde konden creëren, als balans voor het feit dat auto's nu eenmaal nog gemaakt zijn van veel grondstoffen, en voornamelijk op fossiele brandstoffen rijden. Op basis hiervan ontwikkelde zich een betrokkenheid. Nadat zij persoonlijk zijn wezen kijken, ontstond een duurzame relatie. Zij inspireerden andere Europese Kia importeurs om ook mee te doen. Dat gaf het project en ook onze organisatie een enorme boost om verder te groeien.

Mijn Leiderschapsboom

Visie en lange termijn vind ik belangrijk. Een visionair leider is voor mij symbolisch te zien als een boom die goed geworteld is. Kijk bijvoorbeeld maar eens naar hele oude bomen. Die zijn blijkbaar zo goed geworteld, dat zij rustig en duurzaam verder kunnen groeien. In dat proces veranderen bomen ook hun omgeving. Want als de boom langzaam groter wordt, gaat die schaduw geven, blaadjes en vruchtjes laten vallen die de bodem verrijken. Als je nu naar een klein boompje kijkt en over tien jaar opnieuw terugkomt, en weer tien jaar later terugkomt, dan zie je dat de omgeving van die boom veranderd is. Sommige dingen groeien er niet meer en andere juist wel. Daarom moet je goed geworteld zijn, want alleen dan kun je jouw omgeving aanpassen. Zodanig dat die op een duurzame manier wordt ingericht, omdat dit van belang is voor volgende generaties. Je kijkt net als de boom op de langere termijn. Dat is nog een belangrijke eigenschap van de nieuwe leider. Zorg ervoor dat jouw boom uitgroeit tot een heel bos.

Mijn Leiderschapsboom is een boom die zijn gang gaat en zijn leefomgeving creëert. De boom is hier al eeuwenlang mee bezig. Ikzelf ben vergankelijk, maar via het nageslacht, de toekomst, leef ik voort. Ik sta samen met mijn dochter op de foto, die deze boom laat zien.

